

LATVIJAS PAŠVALDĪBU SAVIENĪBA

Mazā Pils iela 1, Rīga, LV-1050
Tālr. 67226536, fakss 67212241
e-pasts: lps@lps.lv
www.lps.lv

Nod. maks. kods: LV40008020804
Nor. konts LV53UNLA0001001700906
AS "SEB banka"
kods UNLALV2X

Rīga

07.08.2014. Nr. 0720142112/A1616

Uz TAP VSS - 655

Labklājības ministrijai

Par likumprojektu „Grozījumi Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumā”

Latvijas Pašvaldību savienība ir izvērtējusi un **nesaskaņo** likumprojektu „Grozījumi Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumā”, jo ir šādi iebildumi:

- I. 1. pantā papildināt 5) punktu pēc vārdiem “ja nepieciešams” ar vārdu “sociālo” un izteikt 5) punktu šādā redakcijā: 5) **grupu māja (dzīvoklis)** – māja vai atsevišķs dzīvoklis, kurā personai ar garīga rakstura traucējumiem nodrošina mājokli, individuālu atbalstu sociālo problēmu risināšanā un, ja nepieciešams, **sociālo** aprūpi.
- II. 1. panta 6) nav papildināms ar šo tekstu: “un, ja nepieciešams, ārstniecības personas nozīmētā ārstniecības plāna izpildi”, jo tas nozīmē, ka medicīniskā aprūpe šajā gadījumā jāfinansē no sociālā budžeta, jo, lai izpildītu ārstniecības personas nozīmētā ārstniecības plāna izpildi, maksā par sociālās aprūpes pakalpojumiem ir jāiekļauj arī maksa par medicīniskām manipulācijām/medikamentiem daudz lielākā apmērā nekā līdz šim. Pašlaik maksā par sociālās aprūpes pakalpojumiem tikai aptuveni 2% ir paredzēti medicīnas izdevumiem. Tas sadārdzinās pakalpojuma cenu. Likumprojekta anotācijā nav aprēķina par šī grozījuma ietekmi uz valsts un pašvaldību budžetiem.
- III. 1. panta 14) un 35) punktiem, jo nav saprotama divu virzienu – psihosociālā palīdzība un psihosociāla rehabilitācija – nodalīšana (abu terminu skaidrojumi ir līdzīgi), kā arī 35. punktā tikai tiek izcelta mērķgrupa – personas ar smagu saslimšanu; prasām apvienot un piedāvājam šādu redakciju: 14) **psihosociāla palīdzība un psihosociāla rehabilitācija** – sociālā darba un sociālās rehabilitācijas virziens, kurš vērsts uz personu un tās ģimeni un kura mērķis ir nodrošināt atbalstu psihosociālo problēmu risināšanā, lai mazinātu depresijas, pazemināta pašvērtējuma, sociālo saikņu zaudēšanas riskus, risinātu starppersonu un sociālās vides problēmas.

- IV. 1. panta 25) punkts. Nepieciešamība pēc atbalsta darba vietas radīšanā ir arī personām ar kustību u.c. fiziska rakstura traucējumiem, kas ierobežo personu spējas strādāt, aprūpēt sevi un apgrūtina personas iekļaušanos sabiedrībā. Piedāvājam šādu punkta redakciju: “25) specializētās darbnīcas — darbnīcas, kurās izveidotas darba vietas un nodrošināts speciālistu atbalsts redzes un dzirdes invalīdiem vai personām ar *funkcionāliem* traucējumiem.
- V. 1. panta 27) punkta:
- a) papildināšana ar 2 jaunām mērķa grupām – “no psihoaktīvām vielām atkarīgām personām vai personām pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas” – ievērojami paplašina šī pakalpojuma saņēmēju loku. Tā kā līdzšinējā prakse liecina, ka ne šīs personas, ne to tuvinieki nav spējīgi pakalpojumu apmaksāt un maksātājs ir pašvaldība, tad ar šo pašvaldībām tiek uzdots jauna funkcija, kurai atbilstoši likumiem līdzī jārāka finansējumam, un anotācijā jānorāda ietekmes aprēķins uz pašvaldību budžetu.
 - b) deinstitucionalizācijas procesā no ilgstošas sociālās aprūpes un rehabilitācijas institūcijas sabiedrībā var atgriezties arī personas ar kustību u.c. fiziska rakstura traucējumiem, kas ierobežo personu spējas strādāt, aprūpēt sevi un apgrūtina personas iekļaušanos sabiedrībā, sociālās prasmes (pašaprūpes iemaņas un dzīves prasmes), ilgstoši dzīvojot ilgstošas sociālās aprūpes un rehabilitācijas institūcijā, ir deformētas vai zudušas. Piedāvājam redakciju: 27) **pusceļa māja** – sociālās rehabilitācijas institūcija vai ilgstošas sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas struktūrvienība, kurā personām ar garīga rakstura un *funkcionāliem* traucējumiem nodrošina pašaprūpes iemaņu un dzīves prasmju apgūšanu;
- VI. 1. panta 28) punktā nepieciešams paplašināt personu loku, kuriem ir tiesības uz supervīziju. Piedāvājam šādu redakciju: “28) **supervīzija** – mērķtiecīgi organizēts konsultatīvs un izglītojošs atbalsts sociālā darba speciālistiem un *personām, kuras iesaistītas sociālā darba, sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas nodrošināšanas procesā, t.sk. sociālo pakalpojumu sniedzēju institūciju un struktūrvienību vadītājiem*, lai pilnveidotu viņu profesionālo kompetenci un profesionālās darbības kvalitāti;”. Likumprojekta anotācijā jāiestrādā aprēķins par ietekmi uz valsts un pašvaldību budžetu un jānorāda finansējuma avoti šai paplašinātajai, bet nepieciešamajai funkcijai.
- VII. 1. panta 34) punktā prasām svītrot “~~„kuru nosaka pašvaldības sociālais dienests vai ilgstošas sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas institūcija”~~”, jo likuma terminu daļā nav nepieciešams noteikt atbildīgās institūcijas. Tas ir plānots šī likuma 20. panta 2. daļā, kurā noteikts, ka „Kritērijus klientu aprūpes līmeņu

noteikšanai un līmeņu noteikšanas kārtību nosaka Ministru kabinets". MK noteikumos arī tiks atspoguļots, kas izvērtē vai nosaka klienta aprūpes līmeni.

VIII. Nepiekrītam grozījumiem 3. panta pirmajā daļā:

- a) sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības loka paplašināšana saistīta ar pašvaldību papildu izdevumiem. Nepieciešams ietekmes aprēķins un finansējuma palielināšanas avots;
- b) 3. panta pirmās daļas 3. punkta c apakšpunkta redakcijai ir jābūt skaidrākai un precīzākai – nepieciešami kritēriji, pēc kuriem pierādīt, ka personai ir izredzes nodibināt darba attiecības, kritēriji, cik ilgi tiek akceptētas „izredzes nodibināt darba attiecības” un „ir pierādījumi, ka viņi turpina meklēt darbu”. Ir nepieciešami skaidri apzināti instrumenti/pierādījumi, kā šīs normas pārbaudīt.

IX. Grozījumu 2. pantā iebilstam un prasām svītrot vārdus „šajā likumā minēto pabalstu garantētā minimālā ienākumu līmeņa nodrošināšanai”, jo:

- a) norma ir pretrunā ar Ministru kabineta 2009. gada 17. jūnija noteikumu nr. 550 „Kārtība, kādā aprēķināms, piešķirams, izmaksājams pabalsts garantētā minimālā ienākumu līmeņa nodrošināšanai un slēdzama vienošanās par līdzdarbību” 3. punktu, kas nosaka, ka pabalstu, pamatojoties uz „trūcīgas ģimenes (personas) statusu apliecinājošiem dokumentiem, aprēķina, piešķir un izmaksā tās pašvaldības sociālais dienests, kuras teritorijā ģimene (persona) deklarējusi savu dzīvesvietu”;
- b) Ministru kabineta 2014. gada 22. aprīļa noteikumi nr. 210 „Noteikumi par pabalstu bēglim un personai, kurai piešķirts alternatīvais statuss” noteic, ka personai, kurai piešķirts alternatīvais statuss, un bēglim piešķir un izmaksā pabalstu, kas sedz uzturēšanās izmaksas un valsts valodas apguvei nepieciešamās izmaksas. Uzturēšanās pabalsta apmērs pilngadīgai personai ir 256,12 EUR mēnesī, nepilngadīgai personai – 30% apmērā no minētās summas. Pabalstu valsts valodas apguvei piešķir personai no septiņu gadu vecuma ne vairāk kā 49,80 EUR mēnesī. Līdz ar to šīs personas no publiskajiem līdzekļiem jau saņem pabalstu uzturēšanās izdevumu segšanai.

X. Grozījumu 4. pantā paredzētā 8. panta:

- a) (6) apakšpunkta pirmo teikumu papildināt ar vārdiem *Ja persona pieprasa* un izteikt šādi: „(6) ~~Pieprasot~~ *Ja persona pieprasa* ilgstošas sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas institūcijas pakalpojumus, pašvaldības sociālais dienests, ievērojot šā likuma 5. panta trešajā daļā noteikto, novērtē personas materiālos resursus, pamatojoties uz personas sniegto informāciju par īpašumiem, uzkrājumiem un ienākumiem. Ja pienākums maksāt par

pakalpojumu ir arī personas apgādniekiem, pienākums iesniegt informāciju par ienākumiem attiecas arī uz apgādniekiem *un viņu ģimenes locekļiem*.

b) piedāvātā redakcija ir pretrunā ar 5. panta trešo daļu, kas nosaka, ka tiek vērtēti ienākumi pēc nodokļu nomaksas un kādi ienākumi netiek ņemti vērā. Ne SPSPL, ne Ministru kabineta 2003. gada 27. maija noteikumos nr. 275 „Sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas pakalpojumu samaksas kārtība un kārtība, kādā pakalpojuma izmaksas tiek segtas no pašvaldības budžeta” nav noteikti kritēji īpašuma un uzkrājumu novērtēšanai, ja persona vai tās apgādnieki nav atzīti par trūcīgiem. Nepieciešams vienoties par apgādnieka vai apgādnieka ģimenes ienākumu izvērtēšanu. MK noteikumi paredz vērtēt apgādnieka ģimeni, Civillikums pienākumu nosaka tikai apgādniekam. Šobrīd tas paliek apgādnieka lēmums, kur nereti prevalē izdevīgums.

c) (7) apakšpunktā pazudis vārds „īpašumi”, kas jāatjauno. Nepieciešams vienoties par apgādnieka vai apgādnieka ģimenes ienākumu un uzkrājumu izvērtēšanu, tātad arī par pienākumu sniegt informāciju.

- XI.** grozījumu 4. pantā piedāvājam šādu redakciju: “(7) Pašvaldība nodrošina nepieciešamos sociālās aprūpes pakalpojumus dzīvesvietā personām ar ~~smagiem garīga~~ *funkcionāla* rakstura traucējumiem, kurām pēc patstāvīgas dzīves iemaņu apgūšanas sociālās rehabilitācijas programmas ietvaros nav nepieciešama pakalpojumu sniegšana ilgstošas sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas institūcijās un kurām pakalpojumu sniegšana pārtraukta šā likuma 28. panta trešajā daļā noteiktajā kārtībā.” Jo deinstitucionalizācijas procesā no ilgstošas sociālās aprūpes un rehabilitācijas institūcijas sabiedrībā var atgriezties arī personas ar kustību u.c. fiziska rakstura traucējumiem, kas ierobežo personu spējas strādāt, aprūpēt sevi un apgrūtina personas iekļaušanos sabiedrībā, sociālās prasmes (pašaprūpes iemaņas un dzīves prasmes), ilgstoši dzīvojot ilgstošas sociālās aprūpes un rehabilitācijas institūcijā, ir deformētas vai zudušas.
- XII.** grozījumu 4. pantā attiecībā uz 9¹ panta apakšpunktu „5) bāreņiem un bez vecāku gādības palikušiem bērniem vecumā līdz diviem gadiem – uz laiku līdz atgriešanai bioloģiskajā ģimenē vai aprūpes ģimeniskā vidē uzsākšanai, bet kopumā ne ilgāk kā sešus mēnešus, neieskaitot šajā periodā bērna adopcijas procesa periodu, ja adopcijas process uzsākts pirmo sešu mēnešu laikā kopš bērna ievietošanas institūcijā.” prasām svītrot “bet kopumā ne ilgāk kā sešus mēnešus”.

XIII. grozījumu 5. pantā attiecībā uz 9² panta 4) (2) arī prasām svītrot vārdus “bet kopumā ne ilgāk kā sešus mēnešus”. Attiecībā uz abiem grozījumiem tas ir jauns uzdevums pašvaldībām, kuram līdzī jākā arī finansējumam.

XIV. grozījumu 6. pantā attiecībā uz 12. panta 2¹ prasām izstrādāt kritērijus vardarbības, vecāka, aizbildņa vai audžuģimenes tiesību ļaunprātīgas izmantošanas, pienācīgas aprūpes un uzraudzības trūkuma u.c. bērnu tiesību pārkāpumu izvērtēšanai, lai konkretizētu gadījumus un situācijas, kādās jāziņo neatliekami, ziņošanas secību un institūcijas (VP vai bāriņtiesa). Ziņot BT un VP par katru gadījumu, kurā ir saskatāma emocionāla vardarbība vai pamešana novārtā, nav mērķtiecīgi un var negatīvi ietekmēt sociālās rehabilitācijas procesu.

XV. grozījumu 6. pantā attiecībā uz 12. panta 2³ iebilstam, jo:

1) jau šobrīd sociālie dienesti sniedz (un arī paši SD šajās sēdēs piedalās) informāciju bāriņtiesām par veikto darbu uz katru sēdi, kad konkrētās ģimenes lieta tiek skatīta. Ņemot vērā sociālo dienestu noslogojumu, tas reāli nav iespējams;

2) nav pamatojuma, kāpēc sociālajam dienestam jāsniedz informācija sociālās aprūpes iestādei. Arī bāriņtiesai jābūt pienākumam sniegt informāciju sociālajam dienestam par tās veikto darbu – sadarbība nevar būt vienvirziena.

3) trīs mēneši ir pārāk īss laiks – lai novērstu cēloņus, kas noveda pie bērna izņemšanas no ģimenes.

XVI. grozījumu 6. pantā attiecībā uz 12. panta (3) norādām, ka paralēli nepieciešams veikt grozījumus Kredītiestāžu likumā. Minētajā normatīvajā aktā ir noteikts, kādos gadījumos, cik daudz un kam sniedzama informācija par kredītiestādes klientiem.

Kredītiestāžu likuma 62. pants:

“(1) Ziņas par fizisko personu kontiem un veiktajiem darījumiem sniedzamas pašām fiziskajām personām un to likumīgajiem pārstāvjiem.

(4) Ziņas par klientu, viņa kontiem un veiktajiem darījumiem saskaņā ar rakstveida līgumu sniedzamas trešajai personai, ja šādu ziņu sniegšanai trešajai personai klients nepārprotami piekritis ar kredītiestādi noslēgtajā līgumā.”

Kredītiestāžu likuma 63. pants:

“(1) Kredītiestādes rīcībā esošās neizpaužamās ziņas valsts institūcijai, valsts amatpersonai vai citai iestādei un amatpersonai sniedzamas šajā likumā noteiktajā kārtībā šādos gadījumos un šādā apjomā...”

Nenosakot pienākumu kredītiestādēm sniegt šo informāciju, nav jēgas šādu normu ielikt Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumā. To traktēs kā sociālā dienesta pienākumu pārbaudīt šīs ziņas, tai pašā laikā sociālais dienests nevarēs šādu informāciju iegūt.

Šobrīd sociālais dienests, izmantojot iespēju prasīt klientam uzrādīt citus dokumentus, kuri apliecina viņa ienākumus un materiālo stāvokli, klientam sociālās palīdzības saņemšanai lūdz iesniegumam pievienot viņa konta izdruku par pēdējiem trīs mēnešiem. Gadījumos, kad klientam nav vai nav piekļuves interneta bankai, izdruka viņam ir jālūdz bankā, par ko bankas pieprasa noteiktu samaksu. Līdz ar to sociālais dienests arī nav tiesīgs klientam lūgt uzrādīt konta izdruku.

XVII. grozījumu 6. pantā attiecībā uz 12. panta (6) norādām, ka šīm personām, paredzot sociālās garantijas, nav noteikts pienākums sadarboties ar sociālajiem dienestiem. Nepieciešams mehānisms, lai šie jaunieši neizvairītos no sociālā dienesta un tas varētu iegūt informāciju par jauniem. Sociālajam dienestam ir nepieciešama informācija par deklarēto dzīvesvietu, tuviniekiem, informācija NPAIS u.c., tādēļ panta apakšpunkts jāpapildina ar vārdiem: „Šīs normas izpildei pašvaldības sociālajam dienestam ir tiesības veikt bāreņa un bez vecāku gādības palikuša bērna datu apstrādi bez datu subjekta piekrišanas.”

XVIII. grozījumu 7. pantā prasām 13. panta 12. apakšpunktā “atbalstu personām ar smagiem garīga rakstura traucējumiem, kurām pakalpojumu sniegšana pārtraukta saskaņā ar šā likuma 28. panta otrās daļas 2. punktā noteikto, ja šīm personām nepieciešamo pakalpojumu nodrošināšana netiek finansēta no citiem avotiem. Atbalsta apjomu un tā piešķiršanas kārtību nosaka Ministru kabinets;” svītrot vārdus “ja šīm personām nepieciešamo pakalpojumu nodrošināšana netiek finansēta no citiem avotiem”, jo pretējā gadījumā šis pants ir pretrunā ar grozījumu 5. pantu un Labklājības ministrijas līdz šim deklarēto. Izstrādājot un realizējot deinstitucionalizācijas politiku, Labklājības ministrija ir apņēmusies, ka uzturēšanas izdevumi sekos līdzīgi klientiem, kuri pāries no dzīves institūcijās uz dzīvi sabiedrībā.

XIX. grozījumu 7. pantā 13 (7) nepieciešams paplašināt mērķgrupu, kam tiek nodrošinātas supervīzijas un profesionālā pilnveide, iekļaujot arī sociālo dienestu vadītājus un nodaļu vadītājus, kuri ir tieši iesaistīti smagāko ģimeņu sociālo situācijā risināšanā. Tas jāharmonizē ar MK noteikumiem nr. 291 (2.4. punkts), kur minēta kvalifikācijas celšana. Nepieciešama jēdziena „profesionālā pilnveide” definīcija. Nepieciešams papildināt ar kārtību, kādā (no kādiem līdzekļiem) tiks finansēts šis pasākums pēc ES plānošanas perioda noslēguma. Piedāvājam šādu redakciju: „(7) Valsts piedalās ar sociālā darba speciālistu un *personu, kuras iesaistītas sociālā darba, sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas nodrošināšanas procesā, t.sk. sociālo pakalpojumu sniedzēju institūciju un struktūrvienību vadītāju, supervīzijas un profesionālās pilnveides nodrošināšanu pašvaldībās saistīto izdevumu finansēšanā 50% apmērā. Supervīzijas un profesionālās pilnveides nodrošināšanas*

nosacījumus un kārtību, kritērijus supervīzijas un profesionālās pilnveides izdevumu noteikšanai, kā arī valsts līdzfinansējuma piešķiršanas un līdzfinansēšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.”

- XX.** grozījumu 8. pantā, kas attiecas uz 13¹(3) pantu, tajā lietotais termins „pensijas vai atlīdzības” ir attiecināms arī uz citiem pantiem, kas šobrīd nav skaidrs no pašreizējās likuma redakcijas, nelasot normatīvo aktu kopumā (piemēram, IV nodaļas 29. panta otrā daļa, 1. un 2. punkts). Nepieciešams šo skaidrojumu ietvert pie vispārīgajiem samaksas nosacījumiem vai kā definīciju.
- XXI.** grozījumu 8. pantā, kas attiecas uz 17. (5) pantu, tas jāpapildina pēc vārdiem „sociālo pakalpojumu” ar vārdiem „un sociālās palīdzības”. Piedāvājam redakciju: „(5) Sociālo pakalpojumu sniedzējam ir pienākums sniegt Labklājības ministrijai informāciju un normatīvajos aktos noteiktos pārskatus par savu darbību sociālo pakalpojumu *un sociālās palīdzības* sniegšanā.”
- XXII.** grozījumu 13. panta saskaņošanai, kas attiecas uz 20. panta (1), nepieciešams skaidrojums vai paredzami kritēriji, ko noteiks MK noteikumi, attieksies uz visiem sociālās aprūpes veidiem – gan pakalpojumam „aprūpe mājās”, gan pakalpojumam „ilgstošas sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas institūcijā”.
- XXIII.** grozījumu 13. panta saskaņošanai, kas attiecas uz 20. panta (2), nepieciešams noteikt, kādā termiņā MK izstrādā šos noteikumus – likums stājas spēkā, bet sociālajam dienestam un sociālās aprūpes iestādei nav kritēriju, pēc kā vadīties, izvērtējot klientu aprūpes līmeni.
- XXIV.** grozījumu 14. pantā, kas attiecas uz 25. pantu „(5) Transportlīdzekļa pielāgošanu, lai tas pildītu tehniskā palīglīdzekļa funkciju, par valsts budžeta līdzekļiem ir tiesības saņemt personām ar invaliditāti, kurām Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisija ir noteikusi medicīniskas indikācijas speciāli pielāgota vieglā automobiļa iegādei un pabalsta saņemšanai transporta izdevumu kompensēšanai.” Prasām papildināt punkta redakciju ar šādu tekstu: “Personām ar invaliditāti, kurām ir noteiktas medicīniskas indikācijas speciāli pielāgota vieglā automobiļa iegādei un pabalsta saņemšanai transporta izdevumu kompensēšanai, bet kuras dzīvo ilgstošas sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas institūcijās, pienākošos pabalstu transporta izdevumu kompensēšanai ieskaita institūcijas kontā un izmanto transporta pakalpojumu sniegšanai attiecīgajai personai.”
- XVI.** grozījumu 16. pants, kas attiecas uz 28. pantu, nav papildināms ar tekstu “ja nepieciešams, ārstniecības personas nozīmētā ārstniecības plāna izpildi”, jo tas nozīmē, ka medicīniskā aprūpe šajā gadījumā jāfinansē no sociālā budžeta, jo, lai izpildītu ārstniecības personas nozīmētā ārstniecības plāna izpildi, maksā par sociālās aprūpes pakalpojumiem ir jāiekļauj arī maksa par medicīniskām

manipulācijām/medikamentiem daudz lielākā apmērā nekā līdz šim. Pašlaik maksā par sociālās aprūpes pakalpojumiem tikai aptuveni 2% ir paredzēti medicīnas izdevumiem. Tas sadārdzinās pakalpojuma cenu. Likumprojekta anotācijā nav aprēķina par šī grozījuma ietekmi uz valsts un pašvaldību budžetiem.

XVII. grozījumu 17. pants, kas attiecas uz 29 (2) 1), ir precizējams attiecībā uz situāciju, kad persona saņem citas valsts pensiju. Ir skaidri jādefinē, kur/kādā veidā sociālais dienests/sociālās aprūpes iestāde var iegūt šo informāciju. Termins „pensijas vai atlīdzības” ir minēts 13¹. panta trešajā daļā, bet tā saturs no likumprojekta redakcijas nav skaidrs. Nepieciešams to ietvert pie vispārīgajiem samaksas nosacījumiem vai kā definīciju.

XVIII. grozījumu 18. pantu izteikt šādi: Izteikt **31. panta** ceturto daļu šādā redakcijā: „(4) Valsts sociālo pabalstu un pensijas vai atlīdzības izmaksu klientiem, ievērojot šī likuma 29. panta otrās daļas 1. punkta 25. panta (5) daļas nosacījumus, nodrošina ilgstošas sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas institūcija, kuras kontā Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra, pamatojoties uz klienta iesniegumu, pārskaita minētos maksājumus.” Šo redakciju piedāvājam saistībā ar mūsu priekšlikumu mainīt 25. (5) panta redakciju.

Priekšsēdis

Andris Jaunsleinis

07.08.2014. 16:41

2496

Silvija Šimfa, Padomniece sociālajos un veselības jautājumos

67508531, 29407019, silvija.simfa@lps.lv

Šis dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu.